

и ѿ голоѹи и ѿ 'Елошникъ и ако имаше некой да поради попотъ нихни ги бранеше да не поможѹватъ ѿ 'Отѹшища Никола Вѹчевиѹ сосе браћа и оѹще некой ѿ село ѿ Теарце 'Ендреа Дурлевиѹ и Грѹѹ Лазарче, во оѹспеніе ѹго Грѹгоріа, монахъ ѿ Слатина Никола Оѹрошко ѿ Брезно Ендріа. Милеиѹ и оѹще некойцина ѿ село негово порадиле Бгъ да имъ поможе а ѿ Варвара Прѹнцовцы свите и Ковачовцы саде еденъ ѹковче що некеше хичъ ни мало и велеше по харно да етъ пѹсто а не оѹновено такожде рѹша и сви градски попови и нѹхни кметъ хаѹи Стоѹче и по нѹхъ оѹще некой безѹменъ мужъ во градъ и по села сѹречъ, неразѹменъ а горни пологски попови сви и мирани сви сатъ радиле вelayкимъ и кои радилъ и кой не радилъ све Бгъ да ги проститъ понеже должни смо да се молимо и за брати нашаа ама ѿ тогаи до сега ѹдни доѹдоха на покаѹніе а ѹдни се прѹставѹха со чифотското срѹце: ѹдни оѹще сатъ. жѹвы а непокаѹни оѹбаче и тѹа попови да ги донесе на покаѹніе и насъ и сви хрѹтани 'амѹнъ. Имаше горни пологски сѹѹѹницы тѹа сѹѹенството го имаатъ свите ѹакоже подобаетъ сѹречъ хоѹеа и радеха свѹтѹ мѹтирѹи що сатъ пѹсти да са оѹноватъ а тетовски граждани свѹте помогнѹаа кой со ѿ що беше кадръ во Лешокъ имаше неколцина що радеа да го расипатъ мѹтиротъ ама не можеа зацо не оѹставаше мѹтивата прѹчѹта двѹ бѹѹи и стагѹ 'Аѹанасіа мнозина беа такѹиа безѹѹрници и безѹѹшни ама во нѹхъ имъ беше прѹвъ дѹшогѹбецъ го викаха Петре Жарко а дрѹги села сви сатъ помогнале и радѹиле и най-напредъ и най многѹ порадиле наши забити рахметѹ¹⁾ старъ паша и по него негови любезни чеда негови честни Абдилъ Рахманъ паша и честни Хѹвзи паша и честни 'Асанъ паша и честни Вели бегъ и честни Целадинъ бегъ и нѹхни дайцо честни Мехметъ ѹга ѹни най многѹ се радиле и най много мариѹетъ ѹѹчиниле и нимъ Гдъ да имъ дарѹватъ ѹгѹрліе години и конаците да им сатъ блѹгословени на чедо и пречедо нѹхно да седитъ во нѹхни конацы ѹедъ бе ѹедъ сѹречъ во вѹки 'амѹнъ.

15. — Надпись и стихове на надгробната мряморна плоча на Кирила Пейчиновичъ, игуменъ на Лешечкия монастирь:

¹⁾ Рахметѹ = покоенъ.